

старецъ и казва на момчето: Срамота — бре, ты младъ и лекъ да ъздишь, а пакъ баща ти съсъ старинный си да ся трепи да върви!“ Тутакъ си сыньтъ слѣзва и ся качва бащата на магарето. Но повървѣли малко, срѣща ги една жена и казва: „Я гледай хубосникъ баща, възсѣднѣлъ той и оставилъ момчето, младъ младникъ, да тича подиръ му и да ся трепи; колко прилича! Подиръ туй бащата накарва да ся покачи и сыньтъ на магарето. Но ето по нататакъ ги срѣща другъ единъ и казва: „И тази добра работа! я ги гледай каквы сж ся квакинали и двамата; ще му одерете кожата бе, не вы ли е грѣхъ!“ Слѣзли тогазы и двамата, и сыньтъ рекъ на бащата: „Какъ да направимъ сега чо да угодимъ на хората, като, както направихмы, все ны осѣдихъ?“ „Сынко, рекъ бащата, на свѣтътъ ся не направа, по ный трѣбва да послѣдувамы онуй умно изрѣченіе що казва: *Върши си работжъ както е добръ, а че не зазираи какво ще каже тозы и онзи, и не слушай никого ако ты ся присмива.*“